

FECSKE CSABA

Aktuális kérdés

hol van fekete plüsskutyád
amit lánykorodban vettem
születés- vagy névnapodra
két csillogó gombszem nézett
rám a polcról esdekelve
piros kis nyelve kilógott
kurta fark volt hátulján
simogattad becézgetted
nem bírtál véle betelni
mint kisgyerek úgy örültél
két cuppanós puszit adtál
ráadásnak nem mondom ki
még valami mást is adtál
legyen elég annyi boldog
volt két tapasztalatlan szív
hol van az a szép plüsskutyád
hol van a csók édes íze
mivé lettél mivé lettem
elfed sok-sok év harasztja
nem a sunyi szél zörrenti
félelmetes rém közelget
adódik a régi kérdés
hol van már a tavalyi hó

A faun éjszakája

a lány tulajdonképpen nem
volt szép csak az éjszaka s körben
a villámokkal megvilágított hegyek
tánc közben szorosán hozzám simult
arca kipirult teste esdekelt
forróságában volt valami lenyűgöző
volt valami vadállati mohóság
a zene kísérteties hangjai a viharos
éjszakában mintha a fák is táncra
akartak volna perdülni velünk hajladoztak
egy fülrepezető mennydörgéssel értünk véget
vizes haját a lány ki tudja hol
szárította meg őt várták a hegyek
én nem mentem utána

Gazdát cserél

lányok elhagyottak és engem elhagyók
vadak szelídek harmatosak szépek
akik nélkülem öregedtetek meg
a sors vajon miféle koncot vetett elétek
miféle hálót szőtt ez a szörnyű pók
hozzátok méltó vagy méltatlan férfit szerettek
s szerettetek-e igazán valakit szívetek megfonnyadt
mint pincében a krumpli tél végére vagy elvásott
a sok taposástól kifakult nevek lettetek elmosódó
arcvonások amelyek mögött hiába is keresnék
bárkit révült reggeleken kirajzotok
tudatom horizontján tarka lepke-raj eltévedt
érzések áramütése fut végig rajtam visszafele
élek olykor egyetlen pillanat
több mint egy hosszú élet magamat adtam közületek egyért
a többi megmaradt érintetlen szépségében
vagy mégsem élettelen múmiává aszott az emlékezet
levegőtlen sírkamrájában lányok vadak szelídek és
mindenek előtt szépek vissza-visszajönnek titokban
és kitépnek belőlem egy darabot nem tudom azért-e
mert éhesek vagy csupán azért hogy fájjon
érzelmek utószezonja ez hideg a nap a szív
gazdát cserél a fájdalom

Nem ér el

olyan sok rossz jött most
egymás után az életembe
jöttek szinte visítózva tülekedve
mint éhes malacok a vályúra
mostanában valahogy minden másképpen van
nem az ér véget ami elkezdődött
ami kezdetét veszi kiderül nincs is nem is lesz soha
idegen sorsot erőszakol rám valaki
bizonyos értelemben más vagyok
mint aki valójában Nessus-ingként éget
a bőröm is már tapasztalatlan szemmel
bámulom az égen a napot amely mint a pokol
nyitva felejtett ajtaja izzik fehéren
elhamarkodott idő ez talán
el kéne halasztani az életemet –
apám második éve úszik görcsös igyekezettel
egyhelyben sehova se jutva a
mályi földben hallani vélem a fűverte
agyag ijesztő csobbanásait
a tétovázó lombban rigó fújja olyan erővel
mintha lenyelt volna egy mikrofont
hiába hiába hangod nem ér el a címzettig
nem ér el ártatlan kis tollcsomó